

Joc de nemurire

Dumitru Cristian

Eram un visător ce aspira la veșnicia iubirii ,
prins între două importante clipe,
Nebănuite pentru amandoi.

Asemeni unui joc ce prinde un copil
Serbam întâia clipă an de an, din plin
Uitând că soarta noastră-i doar noroc
Credeam că nu visez...

Te-ai stins ,iubirea mea,de tot!
Acum,că stiu, astept,incerc
Din nou întâia clipă
Dar chipul tău visez destept,
pe noapte si pe ziuă!

Ultima clipă mi-a ramas,se-apropie-n neștire
Aș mai dori încă un vals,cu trupul tău subțire
Aș mai dori să te revăd,să-ți spun că nu-mi e bine
De nu te-aș mai cunoaste azi...
Ce vis?ce despărțire?

Mă doare inima ,cu glas,când chem o amintire
Cine ai fost ? Cum m-ai atras
În joc de nemurire ?